

Inleiding :

Amerika bestaat nog steeds uit 50 staten. Wij doorkruisen er wederom 7 van: Texas, Louisiana, Mississippi, Tennessee, Georgia, South-carolina & Florida.

Vertrekkende in Dallas, trekken vervolgens zuidwaards naar San Antonio, verder naar Houston & New Orleans. Daarna terug landinwaards naar Natchez, Memphis en Nashville steeds in de buurt van de Mississippi rivier. Uiteindelijk nog over Atlanta naar Charleston aan de Atlantische oceaan. Verder zakken we de kust af via Savannah naar Orlando, goed voor een slordige 4500 km. Ondanks een nieuwe tropische orkaan "Alberto", en grote overstromingen in "Georgia" vertrekken we toch met goede moed. Hier nog boven de regen. In Dallas zal het uurverschil opgelopen zijn tot 7 uur.

Dag 2 :

Dallas, zeker bekend van de TV-serie, is echter geen oliestad, maar wel het financieel centrum van de olieindustrie. Maar op zondag ligt de stad er erg verlaten bij. Door velen vergeten misschien, ook de plaats van de moord op president Kennedy. JFK kwam toen door de tunnel op 22 november 1963. Lee Oswald schoot toen vanop de 6de verdieping, van het gebouw rechts achteraan.

In de buurt ook de replica van de blokhut die de pionier John Neely Bryan hier in 1841 bouwde. Links achter het JFK Memorial. De geschiedenis van Texas is hier uitgebeeld, let vooral op de longhorns. Farmer's market, in Pearl street waar lokale boeren hun waren aan de man prijzen. Texas is ongeveer 17x België met 17 miljoen inwoners. Op zondag gaat nog iedereen naar de kerk. Wij stoppen even in de hoofdstad **Austin**, aan het stadhuis.

Maar onze reis ging naar **San Antonio**. De trots van San Antonio : "De Alamo". Een spaanse missiepost van 1718, waar 187 amerikanen in 1836 tot de laatste man vochten tegen 5000 mexicaanse soldaten onder de leiding van generaal Santa Ana. 13 dagen hielden ze stand. 35 graden in de schaduw, is niet alleen voor ons erg warm! Maar de toeristische trekpleister: de rivierpromenade dwars door het centrum, echter onder straat niveau.

Dag 3 :

Wij zochten ook wat cultuur : Hier de 18de eeuwse "San Juan Missie" van de spaanse kolonisatie. In praktijk kwam het er meestal op neer dat de priesters de indianen bekeerden, terwijl de soldaten de weerbarstigen temden en goud zochten.

Meest in takt is echter de "**Mission San José**" in 1931 heropgebouwd., maar reeds gesticht in 1720. Met "mocking birds", amerika's meest bekende vogel. Als laatste wippen nog even binnen bij de mission : "**Concepción**". Met nog originele muur en plafond schildingen. De excursie leid verder naar de **Lone Star brouwerij**. Met een ongelooflijk museum van opgezette dieren. En met de longhorn waarmede Texas is groot geworden. Maar niemand staat eigenlijk stil bij de massale volkerenmoord. De indianen waren immers over de ganse VS verspreid.

Verder bezoeken we op een drafje "**King Williams district**", met vooral in de King Williams street, victoriaanse huizen van Duitse handelaars van rond 1850. Wij kozen voor mexicaans als middag eten. En het was eigenlijk al broeierig heet! Ons hotel "De Emily Morgan" (de yellow rose of Texas) een historisch Neo-gotisch gebouw, was vroeger een hospitaal. Maar s'avonds verkiezen we toch de River walk. Goodbye San Antonio.

Dag 4 :

En wij opweg naar **Houston**. Bij het **Lyndon B. Johnson Space center** waren we niet alleen. De groep van Y.M.C.A. vindt het maar: "Boring" Het 650 ha. grote terrein en Visitors Orientation center bracht vele jeugd herinneringen terug tot leven. Dit mission control center zal pas in 1997 volledig operationeel zijn. Het huidige was in gebruik voor de landing van de Shuttle dat zelfs in Florida lande toen wij in Orlando verbleven. Het raketten park : Met apollo 8 die nooit is gelanceerd, maar geanuleerd was maakt een enorme indruk op ons.

Houston bezit rijke maar ook arme wijken. De stad zelf is in korte tijd uitgroeid tot één van de welvarenste zakengemeenschappen van Amerika. Het is de 4 de grootste stad van de VS en is zo uitgestrekt dat er een ploeg van "Flying dokters" zijn.

Dag 5 :

En wij weeral opweg naar onze volgende bestemming **New Orleans**. Het wordt al iets moerassiger. Nog even een koffiestop in "Beaumont".

We komen ook onze 2de staat binnen : **Louisiana**. Met de "Swamps". De wortels van de bomen zijn opzoek naar zuurstof. Voor het eerst zien we de **Mississippi rivier** met op de achtergrond de hoofdstad van Louisiana : Baton Rouge. Op de autostraden zijn geen praatpalen in Amerika. Een autotelefoon is dan ook geen overbodig luxe. Vooral bij autopech, want dan stopt niemand vanwege de hoge criminaliteit in de VS. In de bomen bevind zich spaans mos alhoewel dit fel is uitgedunt door de orkaan Andrew in '92. Uiteindelijk bereiken we New Orleans. Wij maakten een boottochtje op de mississippi met een steamwheeler.

Dag 6 :

S'morgens gezond weer op voor een ochtend wandeling, langs de 18de-eeuwse "St.Louis Cathedral". Het historisch hart van de stad ligt in de French Quarter. Maar ook de homeless (thuislozen) weten waar medelijden moet gewekt worden. Wij werden getraakteerd op koffie en beignés in "Café du Monde".

"Jackson square" is omgeven door prachtige Buildings, het prototype van de huizen met gaanderijen, versierd met ijzeren ornamenten. Vanwege de hoge waterstand worden de mensen boven de grond begraven. In de grond gisten de lijken en waren er vroeger regelmatig ontploffingen. Wij passeren nog even het "Garden District", waar de nieuwe Amerikaanse katoen- en suikeraristocratie haar huizen bouwden. Nog even de Mississippi over op weg naar de swamps, of beter gezegd de cajuns, met een heel eigen muziek stijl. Wij deden de "Bayou Segnette" aan. Echte cajuns wonen er ook nu nog.

In New Orleans doen overdag vooral de soevenier en kleding winkels goede zaken. New Orleans wordt ook wel de "Big Easy" genoemd, omdat er alles zo traag gaat vanwege de hitte. Men besteld hier geen koffie, maar "café au lait"; en geen sandwich maar een "po-boy". Maar ook in omeven welke staat kan je animatie verwachten. Op de French market, vlak aan de rivier, is het niet alleen druk, maar ook verschrikkelijk warm. Maar op "Jackson Square" is overdag het meest te beleven.

Toch even afkoelen in het "Hard-rock café". Jazeker, wij kozen "aligator" als voorgerecht. Maar voor de onvervalste traditionele Jazz moet je in "Preservation Hall" zijn. Het gebouw lijkt wel uitgebrand. S'avonds is het feesten in "Bourbon street". Met saloons en nachtclubs en alle soorten van muziek: hard rock, rhythm and blues, dixie, honky-tonk en zelfs cajun. Veel bars hebben hun deuren op een kier, zodat een glimp kan worden opgevangen van de topless en botomless girls.

Dag 7 :

Op weg naar **Natchez** is er toch meer te zien van de in grote hoeveelheid aanwezige olie. Over het "Lake Pontchartra" is de brug maar eventjes 38km lang. Nog even een pisstop in **Baton Rouge** de hoofdstad van Louisiana. We bezoeken natuurlijk het stadhuis. Maar voor we Louisiana verlaten, wippen we nog even binnen in **Rosedown Plantation** voor een picknick in "St.Francisville". Een katoenplantage uit 1835. Veel plantages zijn echter verwoest tijdens de burgeroorlog met het noorden. De plantage heeft een mooie "Oaks Avenue". Wij hadden het weer wederom mee. Picknick in the Rain.

Natchez kan niet ver meer af zijn. Weer de Mississippi rivier. Er zijn in Natchez meer dan 600 prachtige huizen te bewonderen. William Harris House uit 1833. The House on Ellicott's Hill uit 1798. En het indrukwekkende Stanton Hall uit 1857, wellicht de mooiste residentie.

Dag 8 :

We trekken verder over de "Natchez Trace Parkway" : een pad dat door pioniers en handelaars werd gebruikt. Zij kwamen dikwijls op houtte vloten de mississippi af en trokken langs dit pad terug naar **Nashville**. Met langs het pad ook herbergen. Bv. de Mount Locust van rond 1800. Met had toen nog een spijker en legde gewoon alles zig-zag. En overal in de omgeving is de alles overwoekerende klimplant : "Kudzu" terug te vinden. Ooit geïmporteerd uit het oosten, nu bepalend voor het landschap tot zelfs in Florida. Uiteindelijk bereiken we de staat "**Tennessee**" met als oorspronkelijke bewoners de Cherokee en de Chickasaw. Maar evengoed vindt Johny Walker wiskey hier zijn oorsprong.

Graceland door Elvis gekocht in 1939 van een zekere Grace. In de TV-room kon Elvis 3 nieuws programma's tegelijk volgen , maar over geheel graceland bezat hij er meer dan 140. Maar de reuzachtige collectie gouden en platina platen, en de typische kostums zijn gewoonweg indrukwekkend. Hij verkocht dan ook meer dan 1 miljard platen. Zijn pink cadillac had echter resent een kleur verandering ondergaan. Bij het graf is het dringen en drummen, en krijgen er velen kippevel van ontroering voor de King of Rock & Roll. Nog even houden we halt bij de legendarische maar piepkleine **Sun Studio's**. Nog opgericht door Sam Phillips in de jaren 50. Nu zijn de studio's nog actief (s'nachts) als de toeristen weg zijn

In **Memphis** speelt het nachtleven zich af in "Beale Street". Beale street is al een tijdje een openbaar monument en Home of the Blues.

Wij bezochten "Rum Boogie Cafe" ,aan de overkant rechts op de hoek.

Dag 9 :

Maar elvis blijft de koning van Memphis, de vleesgeworden "American Dream". Hier ,nog steeds in Memphis, werd Martin Luther King vermoord op het balkon van het Hotel Lorraine : 4 april 1968. Jacklin Smith echter protesteerd hier al 8 jaar lang tegen de commercialisering van King's dood. Naar aanleiding van de piramide die zich in Memphis-Egypte bevind, is er nu ook één in Memphis-USA. Alle sponsers en schenkers zijn terug te vinden in de bestating voor de sfinks. Maar ook dicht gespijkerde, oude vervallen gebouwen is klasiiek in Memphis.

Verder bezoeken we even de "Casey Jones Village", een dorp genoemd naar een ingenieur die zijn leven liet tijdens een treinbotsing, maar waar alle andere inzittenden overleefden dank zij zijn raadgevingen. De beruchte trein uit 1900.

Maar wij moeten richting **Nashville**. Wederom veel bos en veel water. Voor de jaren 30 had Nashville met veel overstromingen te maken. Later bouwde men dammen op de tennessee rivier en ontstonden er veel onnatuurlijke meren. Nashville is een soort Hollywood maar dan voor de Country en Western Muziek. Er worden eveneens jaarlijks meer dan 1 miljoen bijbels gedrukt!

Even verder bezoeken we **Opryland**. Een soort walibi maar op het thema van de country & western gebouwd. Wel typisch amerikaans, maar niet iets dat ons kon bekoren. Ongelooflijk indrukwekkend is dan weer het Opryland hotel. Wij waren hier te gast voor een spetterende fontein show en een aperitiefje. Verder voor "Dinner" in the Nashville Palace.

Dag 10 :

Het wordt stillaan bergachtig met de "Great Smokey mountaions"; op weg naar Atlanta. Er zijn zanderige "Run Away Trails" voor vrachtwagens die niet meer kunnen remmen. We passeren het "Nick-a-jack meer", gevoed door de Tennessee rivier. Tijdig ariveren we in, **Chattanooga**.

Met uiteraard de "Chattanooga Choo choo", de eerste noord-zuid spoorlijn uit 1880. En de Chattanooga choo choo trein. Het idee om Coca Cola te bottelen is hier ontstaan en heeft de stad welvaart gebracht. De perzikken staat, hier moeten we onze klok één uurtje vooruit zetten.

Atlanta de stad waar "Matin Luther King" geboren is en uiteindelijk ook begraven. Alhoewel er alles aangedaan wordt om de jeugd wat geschiedenis bij te brengen; is het voor hun alleen maar : Boring. Meer dan 1 uur aanschuiven om het "Coca Cola museum" (over meer dan 100 jaar Coke) te bezoeken konden wij niet opbrengen. Dan maar een bezoek aan de "**Underground**" van Atlanta. Een onderaards winkelcentrum dat een stuk van een oud treinstation in beslag neemt. Blanken zijn hier duidelijk onder vertegenwoordigd.

Dag 11 :

Het landschap schijnt maar weinig te veranderen, hier opweg naar Charleston. Voor we de staat South Carolina binnen trekken, nog even een lunch stop in de Augusta Mall. De amerikanen krijgen blijkbaar de fastfood van in de wieg mee. Uiteindelijk bereiken we **Charleston**. Een stad met voor Amerikaanse begrippen, lange geschiedenis. Gesticht in 1680. In Charleston zijn ook veel aardbevingen, het ligt immers op de 2de grootste breuk, na Californië. Er mag helemaal niet hoog worden gebouwd. Dus hoeft je ook geen sky-line te verwachten. Orkaan Hugo heeft in '89 door de stad geraast en er werd toen zelfs een schip de stad in geslingerd. Enkel welstellenden hebben hun huis terug kunnen opknappen. "T'Bonz", een restaurant dat best een bezoekje waard is.

Dag 12 :

The Weather chanel, voorspeld duidelijk onweer. Nu nog vlak voor de kust. CHS is onze plaats namelijk Charleston. Wij wagen een uitstap naar de **plantage "Boone Hall"**, een voormalige 7 000 hectaren tellende katoen plantage uit de 18de eeuw. Nu nog 300 hectaren groot. Ook de lokatie voor de TV-serie : North & South en het 3de del van Roots. De Avenue of the Oaks. Al fel in charme afgenomen door de gevolgen van vroegere orkanen. De hutten van de slaven. Het weerbericht was wel degelijk juist. Maar een uur verder zijn er al opklaringen, wanneer we "**Middelton**", een voormalige rijst plantage bezoeken. Middelton bezit de eerste architectonische tuinen van het land, ontworpen in 1741. De tuin is aangelegd rondom een meer. En vertoont een gevarieerde vegetatie. Hier werd vroeger de rijst verbouwd. Nog even uitrusten in Charleston zelf. Onze weg loopt nu naar Savannah. (terug naar Georgia). **Savannah** ligt aan de Savannah rivier. De warenhuizen, zijn de katoen opslagplaatsen van welleer. Aan de kust is er de 'River Walk' ook zoals in San Antonio, op een lager niveau dan de andere straten. Maar zeker niet te missen zijn de kaarsen makers.

Dag 13 :

Florida, de staat met 361 dagen zon, veer water (zo'n 30 000 meertjes) en snelheidcontrole per vliegtuig. De St-John's river met Jacksonville op de achtergrond. Even halt houden in **St. Augustine** is wel de moeite waard. Alhoewel van de vroegere omwalling alleen de poort is overgebleven. Maar voor de rest is het de oudste stad van de VS, gesticht door de spanjaarden in 1565. Met uiteraard de oudste school. Cathedral Basilica of St.-Augustine. Het fort : Castillo de San Marcos. Het mooie witte zandstrand achteraan, was niet aan ons besteed, wederom te weinig tijd. Wij moeten naar **Orlando**. Toch nog op tijd voor ons Wild West feest. Alhoewel het bier van laag alcohol gehalte was is er toch ferm gezopen.

Dag 14 :

Omdat in Epcot Center of in Disney's Magic Kingdom men mag rekenen op 3 uur aanschuiven per attractie kozen wij voor het dierenleven. **Sea World**. Alle shows waren in de perfectie, een niet verwacht amerikaans professionalisme.